

se inaugura hoy

Nanda Ramon, Román
DE MOREY

stran en Ses
actual del
eo

er definir el arte del
o XXI mediante la
ciones de diferentes
stas», señaló el comi-
o de la muestra, Ro-
n de la Calle. «Un reco-
o por esta muestra ha-
ue se perciba qué es lo
ocurre hoy en el arte
temporáneo», añadió
a exposición *Poéticas*
M está compuesta por
tura, escultura, foto-
ía, vídeo y técnicas di-
les.

ás una semana
e CINE!

PARA
EVES,
ERO 2008
VIP Y BONOS AFICINE

CINE
60211

PTO:

CIÓN -
ATOR II -

ta presentando
en estos cines:

STA
MANACOR

CINES
ocimax

INCA
TEATRO

ARTE El artista italiano, que realizó su última muestra en la Galería d'Art Joan Oliver 'Maneu' de Palma, murió hace unos días tras una larga enfermedad • La obra del artista estuvo muy influenciada por el arte africano, del cual fue un gran investigador

Fallece en Eivissa Franco Monti, escultor milanés y coleccionista de arte africano

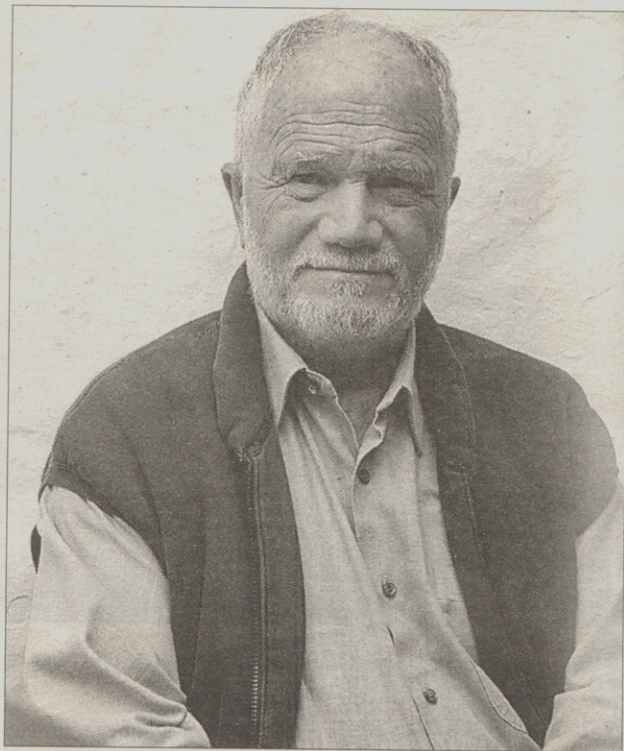
ANA LARGO

El artista italiano Franco Monti (Milán, 1931-Eivissa, 2008) falleció hace unos días, a los 77 años, tras una larga enfermedad.

La última visita del escultor a la Isla tuvo lugar hace apenas unos meses para inaugurar la exposición de una veintena de esculturas de pequeño a medio formato en la galería d'Art Joan Oliver 'Maneu' de Palma. Muestra que aún se puede visitar.

Franco Monti, que destacó en su faceta de importante coleccionista, comenzó a interesarse por el arte visitando exposiciones de Rouault o Picasso, pero pronto se dio cuenta de que lo que le interesaba realmente era la escultura, pero no la escultura griega clásica, sino otra más antigua, la egipcia, abstracta, potente, la sumeria y el arte africano de intenso y arcano contenido.

Quedó tan fascinado por la escultura africana, la cual definía como «un arte en el que conviven abstracción y

El artista italiano Franco Monti.

naturalismo», que decidió aventurarse en África, una aventura que duró 30 años.

En los años cincuenta comenzó a moldear y a esculpir en piedra figuras antropomórficas con tendencias

abstractas. Lanzándose más tarde al ensayo con nuevos materiales como la madera, el hierro o el cartón piedra.

Sin embargo, fue al retirarse, al inicio de los ochenta,

cuando se reencontró con la escultura. Con su llegada a Eivissa comenzó a exponer su propia obra, que él mismo reconoció estar influenciada por el arte africano en su proceso de creación y en el modo de idearla, y por el mundo literario.

Para el artista, Eivissa supuso una nueva etapa. El clima, la luz, el silencio y el mar le transmitían una atmósfera especial a su trabajo. En 2005, con la publicación del libro *Estelas de color. La escultura de Franco Monti*, de J.F. Yvars, se presentaba la producción ibicenca de Monti desarrollada en un taller situado en una pinada.

En los últimos años, Franco Monti presentó diferentes exposiciones en Mallorca, Eivissa y Barcelona. Así, destacan la muestra que realizó en 2006 en el Museu d'Art Contemporani d'Eivissa titulada *La belleza callada de las piedras*, o en 2002, *Encontre*, junto a Erwin Bechtold. Además de la exposición en Ses Voltes, en 1999.

Opinió

JOAN OLIVER 'MANEU'*

En memòria de Franco Monti

Ha mort Franco Monti, l'escultor italià resident a Eivissa del qual, en aquests moments, roman oberta una exposició a la meua galeria.

Una cosa semblant m'ha passat dos cops a la vida. El primer fou quan morí el meu avi Joan Fuster (abril de 1943) mentre una exposició seva inaugurada vuit dies abans encara era oberta.

Per això em faig càrrec del dol i la tristor de la seva família, perquè és el mateix dol i la mateixa tristor que envoltà la meua aquella llunyana primavera del 43.

Franco Monti em recordava molt el meu avi. Estava en la setantena, era un home summament atent i elegant envers dels seus conciudadans, era treballador sempre il·lusionat amb nous projectes, amant de la família i bon comunicador.

Era un home del qual se podia aprendre molt i contínuament; ple d'experiència, carregat de vivències, coneixedor de l'art contemporani, admirador de les cultures primitives (Ciclades, Africa) i gran sintetitzador d'idèes.

Un mestre, vaja, del que podies estar pendent sense perdre paraula però que, al mateix temps, era la senzillesa, la humilitat, la bonhomia i la generositat personificades.

Hem perdut un gran artista, admirat arreu del món i l'obra del qual està destinada a penetrar, encara avui, a molts més indrets, d'alcantar cotes de difusió i de coneixement encara més profunds i universals.

El meu tracte amb Franco Monti no haurà estat molt dilatat en el temps però sí d'una gran intensitat i me consola que durant aquests darrers mesos varem viure un projecte comú que per a ell era un gran il·lusió. La seva exposició a Mallorca que era la primera a una galeria privada després de la que li organitzà l'Ajuntament de Palma fa uns anys.

Ell va treballar amb plenitud per tal que aquesta exposició se desenvolupés segons els nostres projectes, ens acollí a casa seva per fer la selecció de les peces, vengué a la inauguració i a la roda de premsa anterior i se mostrà en tot moment feliç i content durant aquells breus dies entre

noltros. Sé que se'n va tornar satisfet d'haver estat aquí.

Vaig parlar amb ell els dies de Nadal i encara li vaig donar noves de com anava tot, estava contentíssim i jo satisfet de poder-li comunicar l'èxit de la mostra a Mallorca, terra sempre difícil pels artistes que no resideixen aquí però, per altra banda, dotada d'un públic cada vegada més entès i disposat a correspondre amb interès davant la presència dels artistes autèntics.

He d'agrair molt l'ajuda que en tota aquesta relació m'ha aportat el meu bon amic Josep Maria Benach de la Galeria Àmbit de Barcelona que ha estat el vertader motor de la mostra de Monti a Mallorca.

El nostre condol a Laura, Guia i Jacopo, esposa i fills del nostre estimat amic, que son els que veritablement més han perdut amb la mort de Monti, els que més han acompanyat en la seva malaltia final i els qui més el trobaran a faltar. El nostre respecte i afecte cap a ells com sabem que Franco voldria que féssim en la seva memòria.

* Galerista